

заедно съ насъ. Той ще ни събере и ще образува онова дърво на живота, на което ние ще съставляваме коренчета, клончета, листа и плодове; всѣки листъ ще бѣде за изцѣление, и всѣки плодъ — жива храна. Тогава ние ще бждемъ едно съ Господа, тъй както всѣка клѣтка, всѣко коренче, всѣко клонче и всѣки листъ съставляватъ части отъ дървото.

„Блажени сте, когато ви гонятъ“. Блажени сте, защото тогава вие се движите напредъ, защото работата, която вършите, е за добро на човѣчеството, и голѣма ще бѣде вашата заплата на Небесата. Когато те срѣщне нѣкой и ти каже? „Лошъ си“ — право ти е казалъ; стани добъръ, „Грозенъ си“ — право ти е казалъ човѣкътъ, стани красивъ; „Злобенъ си“ — право ти е казалъ, стани благъ. Колко пѣти за мене хората говорятъ какви ли не думи, и, ако бихъ обръщаль внимание на всичко казано, щѣха да ми опадатъ всички косми отъ главата. Казвамъ си: прави сж тѣзи хора, азъ съмъ опасенъ човѣкъ. Защо? Азъ съмъ огледало, и, като ме срѣщне нѣкой, огледа се въ мене и казва: „Ти си вагабонтинъ“ — Право казвашъ. — „Ти си щмекеръ“ — Право казвашъ. Огледай се и се оправи. Хората приличатъ на онзи американски проповѣдникъ който полудѣлъ и единъ день, като се огледалъ въ огледалото, не се позналъ и казалъ: „Ти трѣбва да се покаешъ, иначе, Господъ ще те прати въ пѣкъла“. И менѣ ми е приятно да се оглеждамъ въ хората; и азъ искамъ, като срѣщна нѣкой добъръ човѣкъ, да се огледамъ въ него, да видя какъвъ съмъ, затова и азъ се оглеждамъ. Трѣбва да има два вида огле-